

De Familie van Solt in Londen aan het eind van de 16^e eeuw

De rol die Engeland en speciaal Londen in de familiegeschiedenis speelt is hoogst belangrijk. Als eerste vluchtte Francine, de oudste zus van Hans van Solt, al in 1568 naar Londen, samen met haar jongere broer Hercules. Later zou Hans van Solt de oude, aanvankelijk in 1577 alleen zijn handelsactiviteiten, maar in 1585 met zijn gezin uit Antwerpen volgen. Ook de kinderen van Willem Wouterssonne, Hans of Jan van Solt met gezin gingen naar Londen. Omdat ze gelijklopende voornamen hebben is het niet altijd mogelijk precies vast te stellen over welke van Solt in de documentatie wordt gesproken. Dit artikel begint met een schets van Engeland/Londen in het laatste kwart van de 16^e eeuw en gaat vervolgens in op het leven van de eerste van Solt's in Londen. In welk Londen kwamen de van Solt's terecht?

Van Solt in The Police-state of The Virgin Queen Elizabeth [van 1566 tot ±1600]

Michael Wood deed voor zijn publicatie "In search of Shakespeare" [Ebury Press – 2005] onderzoek naar het Engeland van Elizabeth-I. Hij kwalificeert die periode als een "Police State"; dat is geen politiestaat, zoals in de 19e en 20e eeuw als onderdrukkingmethode van autoritaire machtshebbers, maar meer een staat waarin op iedereen wordt gelet die een bedreiging zou kunnen vormen voor "De Kroon". Brian Chapman beschrijft een dergelijke staat [Macmillan 1970] als een staat waarin het controleren van de inwoners geschiedt uit machtsbehoud. In onze hedendaagse staat geschiedt dat via ICT, maar ruim 400 jaar geleden was het een hele klus om iedereen in de gaten te houden. In de tijd van Elizabeth vielen persoon en staat samen: Elizabeth was Engeland! Waarom en door wie werd Elizabeth zodanig bedreigd, dat ze daar een Police State voor in het leven riep?

We zijn in de eeuw van de godsdienststrijd. De vader van Elizabeth, Henry VIII, was in religieus opzicht een eigen "kerk-zonder-paus" begonnen, maar liet een onvoltooid geïnstitutionaliseerde Anglicaanse Kerk na. Zijn zoon Edward VI [*1537] uit het huwelijk van Henry's grote liefde, Jane Seymour, regeerde maar kort [1547-1553], waardoor hij de verdere vormgeving van de Anglicaanse Kerk niet echt ter hand kon nemen. Wel schonk hij aan de gevluchte protestanten uit de Nederlanden de leegstaande kerk van de Augustijnen aan de Broad Street in Londen [The Dutch Reformed Church Austin Friars] en gaf bij Charter van 24 juli 1550 vrijheid om in eigen taal en liturgie de erediensten te houden [zie O.Boersma: Vluchtig Voorbeeld – Kampen 1960]. Edward streefde naar pacificatie van de Anglicanen met de toen nog voornamelijk Lutheranen en enkele Gereformeerden. Na het overlijden van Edward kwam zijn fanatieke rooms-katholieke halfzuster Mary [*1516], uit het eerste huwelijk van Henry met de Spaanse Catharine of Aragon, op de troon. Haar gruwelijke vervolging van alle niet-katholieken zou haar de bijnaam "Bloody Mary" geven. Op advies van haar neef Keizer Karel V trouwde zij met zijn zoon Filips II, die weliswaar niets zag in Mary, maar wel Engeland voor de Rooms-katholieke Kerk wilde behouden. Haar pogingen nakomelingen te krijgen liepen op een mislukking uit en daarmee kwam Elizabeth [*1533], dochter van Henry en Anna Boleyn, als derde nakomeling op de troon. Filips II deed nog tijdens zijn huwelijk met Mary een poging om Elizabeth voor zich te winnen, dit keer omdat hij haar wel zag zitten en daarmee Engeland voor de Kerk behouden, maar zij wees hem af.

De erfenis was bizar. Haat tegen de katholieken, afschuw onder de protestanten en nog steeds een onvoltooid Anglicaanse Kerk. Onder Elizabeth ontwikkelde zich, volgens Wood, een stelsel van informanten, landeigenaren, hoteliers, caféhouders en allerlei figuren die met een breed netwerk van doen hadden. Deze informanten rapporteerden regelmatig aan "de staat" [het Hof] over personen uit hun omgeving, vooral Katholieken en Puriteinen die voor Elizabeth 'bedreigend' waren. Er zijn kilometers 'notitieboeken' in het Nationale Archief van Engeland. Bekend slachtoffer van dit informatiesysteem werd de katholieke neef van Shakespeare's moeder, Edward Arden, wiens schoonzoon John Somerville door een priester, Hugh Hall, werd ingeschakeld in een samenzwering van Mary, katholieke koningin van Schotland, tegen Elizabeth. Somerville was zo onhandig in een dronken bui in een pub te vertellen dat hij onderweg was naar Londen om Elizabeth te vermoorden. Schoonvader Edward was van adel en werd daarom opgepakt en in 1583 in de Tower onthoofd. Ongetwijfeld zijn er van de familie van Solt ook uitgebreide notities in het Archief aanwezig, want ook zij werden als Nederduits-Gereformeerden [pseudo Puriteinen] in de gaten gehouden.

Het laatste kwart van de 16^e eeuw was een turbulente tijd in Engeland. Het was de tijd van William Shakespeare en Christopher Marlowe als iconen van de theatrale en literaire cultuur. Na haar troonsbestijging in 1559 probeerde Elizabeth Engeland een betrekkelijk tolerant godsdienstregime te geven, waarbij echter rooms-katholieken en niet-anglicaanse protestanten tweederangs burgers werden, waarvoor zij de meerderheid van de bevolking achter zich kreeg. In 1570 werd Elisabeth door paus Pius V geëxcommuniceerd met een oproep aan katholieken haar niet meer te erkennen als koningin en als gevolg veel katholieke samenzweringen tegen haar troon. Logisch dat zij zich daartegen beschermde.

Na de komst van de hertog van Alva met 16.000 soldaten, om de Nederlanden in opdracht van Filips-II te straffen voor de Beeldenstorm in 1566 en de opstandigheid in het algemeen, volgt een schrikbewind en een uittocht van vele Evangelisch-Lutherse en Nederduits-Gereformeerde leiders en edelen, maar ook van een deel van de katholieke elite. Adriaen de Poorter is met echtgenote, Francina van Solt, en haar broertje Hercules in 1566 naar Engeland gevlucht en woont met bediende Garrett in 1568 in Billingsgate Ward, The Parishes of St. Mary Hill. [Returns of Aliens Part 1 Pag.354] Gedurende de jaren 1567-1571 waren zij lid van the London-Italian Church, omdat the Dutch-Reformed Church op grond van Romeinen XIII verzet tegen de wettige overheid verbood. Nadat in the London-Dutch Church in november 1569 de algemene verkiezingen van ouderlingen en diakenen door verzetsfactie tegen Romeinen-13 was gewonnen, gingen veel gevluchten uit de Lage Landen naar de Dutch Church over. In mei 1571 sloten Adriaen en Francine zich ook aan bij de Dutch-Reformed Church of the Austin Friars. [bron: Unity in multiformity: the minutes of the Coetus of London, 1575 and the Consistory minutes of the Italian church of London, 1570-1591 / ed. by O. Boersma and A.J. Jelsma /pag.45 en Apendix B]. Tien jaar later zou de Republiek formeel en officieel Romeinen XIII achter zich laten.

Romeinen XIII versus Monarchomachen

In het Plakkaat van Verlatinge van 26 juli 1581 verklaarde de Staten-Generaal van de Verenigde Nederlanden, de koning van Spanje vervallen van de soevereiniteit en heerschappij over de voornoemde Nederlanden, om redenen hier omstandig vermeld [kort samengevat als plichtsverzuim], en waarbij zij verbieden zijn naam en zegel voortaan in deze landen te gebruiken, enz. In vertaling:

! De Staten-Generaal van de Verenigde Nederlanden groeten allen die dit zullen zien of horen lezen. Het is algemeen bekend dat een vorst van een land door God tot hoofd van zijn onderdanen is aangesteld om dezen te beschermen en te bewaren voor alle onrechtvaardigheid, schade en geweld, zoals een herder zijn schapen moet beschermen,

en dat de onderdanen niet door God geschapen zijn ten behoeve van de vorst, om hem in alles wat hij beveelt - of dat nu godvruchtig of niet godvruchtig, rechtvaardig of niet rechtvaardig is - onderdanig te zijn om hem als slaven te dienen. Integendeel, de vorst is er ter wille van de onderdanen, zonder welke hij geen vorst is, om hen rechtvaardig en verstandig te regeren en te verdedigen, en hen lief te hebben zoals een vader zijn kinderen en een herder zijn schapen; hij zet zijn lichaam en leven op het spel om hen te beschermen. Wanneer hij dit niet doet, maar in plaats van zijn onderdanen te beschermen probeert hen te onderdrukken, overmatig te belasten, te beroven van hun oude vrijheid, privileges en oude gewoonterechten, en hen als slaven te bevelen en te gebruiken, moet hij dus niet als een vorst, maar als een tiran worden beschouwd. Dan staat het zeker zijn onderdanen vrij hem niet meer als vorst te erkennen - vooral nadat er in de Staten van het land overlegd is -, maar hem te verlaten en in zijn plaats een ander tot soeverein te kiezen om hen te beschermen, zonder dat dit verkeerd is.

Autochtone rebellie tegen vluchtelingen in Londen

De omvang van de vluchtelingen wordt door de autochtone bevolking traditiegetrouw overschat en dat geeft onrust. De vrees door de vreemdeling overheerst te worden is natuurlijk altijd aanwezig, zeker wanneer de eigen situatie toch al niet zo rooskleurig is en de vreemdeling overwegend een andere religie heeft. Inwoners van Londen presenteren een lijst van zaken waar ze zich door gegriefd voelen: de exorbitante stijging van de huren van huizen [veel vluchtelingen deelden huizen], oneerlijke concurrentie, gevaar voor de volksgezondheid, etc. Ook in Engeland is er sprake van een gildensysteem voor de beroepsuitoefening en die gilden worden door wetgeving geleid. Inkomende vluchtelingen zijn niet direct bij een gilde en dus is er angst dat zij zich niet aan de regels voor de beroepsuitoefening houden. In september 1571 komen dan de bekende grieven naar buiten. In authentiek Engels [redelijk begrijpbaar; de verwijzingen, zoals "5-Henry-4, cap 9", geven de typisch Engelse archivering weer: 5-Henry-4 betekent het 5e regeringsjaar van Henry de 4e en cap.9 in deze jaarserie stuk 9]:

A Complaynt of the Cytizens of London against the great number of strangers in and about this cytty (1571)

The Subietts of England and Cittizens of London find themselves greeved at two sortes of straungers settlers here amongst us. 1. marchants. 2. handycraftesmen.

Against marchant strangers there are six speciall provisions by the lawes of the land, and the charters of the citty. All which are offended by theis straungers.

Noe houses: 1. *As first they ought not to take any lodgings or houses within the citty but to abide at the tables of freehostes, and to dwell in noe other place but with the said hostes to bee assigned. Contrary heervnto the marchant straungers take uppe the fairest houses in the Citty, devide & fitt then for their severall uses, take into them several lodgers & dwellers. This is contrary to the third of 1-Edward-3 made in parliament, and the statutes of 5-Henry-4, cap 9 and 4-Henry-5, cap 5.*

Sell within 6 weekes: 2. *Secondlie they ought to seil their marchaundizes within six weekes after the landing thereof. Contrary heervnto they keepe their Marchandizes soe long as they list, feed the markettes with them at their pleasure, take all times of advantage for the utterance of their commodities, contrary to the charters of 1-Edward-3: the statute of 5-Henry-4, cap 9, gives three monethes.*

Not retayle: 3. *Thirdlie they ought not to sell any merchaundizes by Retayle, Contrain heervnto many of their merchaunts are Retaylers also, keepe shoppes inward, and private chambers, and therein sell by whole sale and retayle, send to every mans house, serve chapmen, send to fayres, and utter their commodityes many other wayes. Contrary to the charter of 3-Edward-3 and the statutes of 16-Richard-2, cap 4, 5-Henry-4, cap 9.*

Imploy: 4. *They ought to imploye the money taken for the commodities of their countrys upon the commodityes of this Kingdome, which they doe not; for whereas they have halfe the trade of this Kingdome in importe they imploy not a twentieth part thereof, but transport the money or make it over by Exchange, and keepe the Exchange within their own handes, contrary to the statutes of 4-Henry-4, cap 15. 5-Henry-4, cap 9. 17-Edward-4, cap 4. 6-Henry-6, cap 24. Statutes made purposely for the keeping of gold in your Realme, and increasing the commodityes of the Realme.*

More foreine buyeing: 5. *They ought not to buy and sell merchandizes one to another,*

which they doe freely amongst themselves, and colourably deale by others procuring some poore freeman to beare the name, but they have the benefitt, and have ingrossed almost all the newe draperie into their hands contrary to the charters 5-Edward-2; 1-Richard-2 and the statute of 5-Henry-4, cap 9. 9-Henry-4 not printed.

Noe Societies: 6. They ought not to bee in companies or Societies, Contrary therevnto they are a common wealth within themselves, trade in partner shippe with strangers, and as factours for whole cittyes, commerce with us for nothing that they can have of their owne nacion, though they be demized or borne heere amongst us, yett they keepe themselves severed from us in church, in a government, in trade, in language and marriage, contrary to the charters of 2-Edward-3 and the statute of 32-Henry-8, cap 16.

For handicrafts: 7. The custome of the citty, and Acts of Councell in the citty are that no man being a straunger to the liberties of the citty shall use by handicraftes within the cittie. Contrary heervnto the straingers use all the severall craftes and occupacions that any man of this kingdome doth use and theis handicraftesmen save all things to their owne nacion whollie, and much to the (harm of the) better sort of our nacion contrary to the statute of 1-Richard-3, cap 9. 14-Henry-8, cap 2. 21-Henry-8, cap 16. And 3-Ed.-4, Cap 6. 1-Richard-3, cap 11. 3-Henry-7, cap 8, prohibite the bringing from beyond the seas the same handicraftes wares. To which lawes all strangers, denizens are made subiett by the statute of 32-Henry-8, cap 16. And by the statute of 5-Elizabeth, cap 4, though they were persons borne within the realme, yet ought to exercise any manuell trade within this kingdome except they were brought uppe seven yeares apprentices to the trade according to that statute, which none or very fewe of them have beene.

And thus both Alliens, Denizens, and Natives bee they merchantes or Artisans are provided against by the lawes of the land, and charters of the Cittye, which we desire that after a fitt tyme of warninge may bee put in execucion, or such other remedy applied as to the wisdom of hir Majestie and this state shall seeme most fitt and covenient.

Bron: Returns of strangers in the Metropolis 1593, 1627, 1635, 1639 : a study of an active minority / by Irene Scouloudi – pag.66-67

De klachten gaan dus over kooplieden en ambachtslieden. Vreemdelingen kopen huizen op en gaan daar met meerderen in wonen, in plaats van dat zij in logementen worden gehuisvest. Kooplieden houden zich niet aan de regel dat hun koopwaar snel op de markt moet komen en creëren daardoor schaarste en prijsbederf. In plaats van dat de koopwaar direct op de markt wordt gebracht, leveren de vreemdelingen aan tussenpersonen. In het geldverkeer handelen de vreemdelingen in strijd met de belangen van Engeland. De handelaren doen hun zaken voornamelijk onderling, vormen handelsfirma's met elkaar en bevoordelen op deze manier de eigen natie boven Engeland. De klagers eisen dat alle vreemdelingen, denizens [inwoners met beperkte burgerrechten] en hier geboren en zich aan de wetten moeten houden, waar zij als Engelsen en Londenaren ook aan geboden zijn!

Gelukkig was er voor de autochtonen de pestepidemie van 1563, waarin veel vreemdelingen het leven lieten, maar dat werd dan ook eerder als bewijs voor de gevaren dan als een oplossing gezien. Aan de ene kant voelde het Regime van The Virgin Queen Elizabeth zich verplicht religieuze vluchtelingen te helpen, zeker ook omdat het rijke kooplieden, goed geschoolde ambachtslieden, artsen, advocaten etc. waren, maar aan de andere kant was zij niet zo enthousiast voor het soms fanatieke Calvinisme. Haar bewind moest schipperen "tussen Rome en Geneve". Haar Anglicaanse Kerk wilde niet terug naar Rome, maar ook niet in handen vallen van wat later de Puriteinen zouden gaan heten. Als gevolg van de klachten werd er eind 1571 een massale zoektocht naar wapens gehouden onder de vreemdelingen met het contraproductieve effect dat de geruchten over een gewapende aanslag, mogelijk staatsgreep, de kop op staken. Uiteindelijk groeide ook de aarzeling om aan vluchtelingen het beperkte burgerschap [through letters patent, they became a "denizen" with rights between those of a citizen and a resident alien, thereby obtaining certain rights otherwise only normally enjoyed by the Queen's subjects, including the right to hold land] toe te kennen; het bleven buitenlanders! Met voorbijgaan aan de Engelse wet werden in Engeland geboren kinderen van buitenlanders niet als Engels burger erkend en werden buitenlanders in toenemende mate geconfronteerd met beperking in economisch en sociaal opzicht. Het nationalisme en localisme groeide. In 1574 werden maatregelen genomen om de

arbeidsmarkt voor autochtone Engelsen te waarborgen, een vorm van sociale discriminatie. Gelijktijdig streefde de overheid naar spreiding van de vluchtelingen over meerdere steden. Na verloop van tijd en op grond van opgedane ervaring begon het besef door te dringen dat de vluchtelingen een belangrijke aanwinst voor de Engelse economie vormden. De combinatie van mededogen en calculatie maakte dat Engeland gedurende decennia aan het eind van de 16e eeuw een veilige vluchtplek werd, ondanks protesten en vreemdelingenangst. [bron: Unity in multiformity: the minutes of the Coetus of London, 1575 and the Consistory minutes of the Italian church of London, 1570-1591 / ed. by O. Boersma and A.J. Jelsma].

Het Complaint van 1571 bleef de gemoederen ruim 20 jaar bezig houden en leidde uiteindelijk tot een dagenlang Parlementair debat in 1593, waarbij het onmogelijk bleek om een wet tot beteugeling van de handel door vreemdelingen aanvaard te krijgen. [Bron: Returns of strangers in the Metropolis 1593, 1627, 1635, 1639: a study of an active minority / by Irene Scouloudi – pag. 64-66: Parliamentary Debate of 1593 on The Bill to Prevent Retailing of Imported Wares by Merchant Strangers].

Nadat de Nederlandse stadhouder Willem van Oranje in 1584 was vermoord, begon Engeland de Nederlanden openlijk te steunen in hun opstand tegen het Spaanse gezag. De Nederlandse Staten-Generaal boden Elizabeth na de moord op Willem van Oranje als naburige protestantse vorstin de soevereiniteit aan en zij stuurde haar vertrouwing Robert Dudley, graaf van Leicester, naar de Republiek als haar vertegenwoordiger, maar dat werd geen succes. Daarnaast sloot Engeland een tegen Spanje gericht verbond met het Islamitische Marokko. Dit alles, gecombineerd met de Engelse kaperij tegen de Spaanse koloniën resulteerde in 1585 in de Spaans-Engelse Oorlog (1585-1604). In 1586 werd de Spaanse vertegenwoordiger verbannen uit Engeland wegens zijn betrokkenheid bij een complot tegen Elizabeth. Deze oorlog leidde tot Engelse interventie in de Franse Hugenotenoorlogen aan protestantse zijde, terwijl Spanje de Franse katholieken steunde. Uit vrees voor meer katholieke complotten werd door het parlement al in 1584 de Wet op Samenzweringen aangenomen. Die wet bepaalde dat een ieder die geassocieerd werd met een complot tegen de Queen van troonopvolging werd uitgesloten.

Filips-II bleef zijn zinnen zetten op de Engelse troon en daarom zeilde in juli 1588 [het geboortjaar van de filosoof Thomas Hobbes of Malmesbury] de Spaanse Armada, een enorme oorlogsvloot van 130 schepen met meer dan 30.000 manschappen in de richting van het Kanaal om vanuit de Zuidelijke Nederlanden een invasieleger over te zetten onder leiding van de geduchte veldheer Alexander Farnese, de hertog van Parma. Engeland was daarmee in dodelijk gevaar. Als een dergelijk groot Spaans leger voet aan wal kon krijgen, zou Engeland daar geen noemenswaardig verweer tegen hebben. Een echte Engelse krijgsmacht bestond niet. Elizabeth, met een beperkte eigen garde, was afhankelijk van de Londense stadswacht voor haar bescherming en ten tijde van oorlog van de welwillendheid van The Barons uit de Hertogdommen en Graafschappen om hun legers ter beschikking te stellen. Gelukkig werden voor de kust van Vlaanderen de Spaanse galjoenen uiteengejaagd door Engelse branders en daarna zwaar beschadigd door het geschut van de kleinere, maar wendbaardere Engelse schepen onder bevel van Charles Howard en Francis Drake. Nadat de wind ongunstig was gekeerd voor een invasie in Engeland, voer de vloot rondom de Britse eilanden terug naar Spanje, en werd deze tot aan Schotland achtervolgd door Engelse schepen. Door hevige wind en stromingen sloegen daarbij nog veel schepen op de Ierse klippen te pletter.

Welke familieleden van Solt zijn er in London geregistreerd?

Deze vraag wordt beantwoord vanuit verschillende bronnen, die hierna systematisch worden weergegeven.

Volgens William John Charles Moens (1833-1904) in The marriage, baptismal, and burial registers, 1571 to 1874, and monumental inscriptions, of the Dutch reformed church, Austin Friars, London: with a short account of the strangers and their churches [The registers of the Dutch church, Austin Friars, London, 1571-1874] in 1884 uitgegeven door Lymington [King], zijn in London geboren:

1586, 20 mei Susanna f. Hans van Solt,

1587, 25 jun Elizabeth f. Jan.

1588, 6 oct, Maria f. Hans.

1588, 7 jul Elizabeth f. Hans.
1590, 15 mar Anna f. Hans.
1590, 12 jul Marie f. Hans.
1592, 9 jan Abraham f. Jan.
1592, 10 dec Willem f. Hans.
1593, 14 oct Maria f. Jan.
1595, 12 jan Paulus f. Hans.
1596, 9 mei David f. Hans.
1596, 20 jun Isaack f. Jan.
1598, 20 aug Daniel f. Hans.
1624, 15 aug Elisabet f. Abraham.
1626, 12 mar Joannes f. Abraham.
1627, 28 oct Maria f. Abraham.
1630, 7 feb Abraham f. Abraham.
1676, 16 jul Isaac f. Abraham.

Huwelijken:

1586 30 aug Hans van Solt v. Antwerpen met Janneken Wijgants v. Breda.
1586 30 aug Janneken Wijgants met Hans van Solt.
1604 6 nov Elisabeth van Sold met Philips Jacobs.
1614 2 aug Maria van Soldt met Jacob Harruwijn. (v. Solt.)
1614 2 aug Jacob Harruwijn v. Bremen met Maria van Soldt y. Londen.
1623 11 nov Elisabeth Boneel met Abraham van Solt
1623 11 nov Abraham van Solt v. London met Elisabeth Bonneel v. Norwich.
1633 17 sep David Otgeer weduwnaar van Joanna van Harinckcoeck, v. Londen met Maria van Solt, weduwe Jacob Herrewijn v. Londen.
1633 17 sep Maria van Solt, we. Jacob Herrewijn, met David Otgeer. (v. Soldt.)

Ouderlingen:

1594 Hans de Solt
1595 Jan van Solt

Diaken:

1586 Jan van Soldt
1589 Hans van Soldt

Volgens Auke Jan Jelsma en Owe Boersma in Acta van het consistorie van de Nederlandse gemeente te Londen, 1569-1585 uit 1993, uitgegeven door Instituut voor Nederlandse Geschiedenis te 's-Gravenhage

Pag. 796 stortte Hans van Solt als individuele bijdrage van de gemeenteleden van Austin Friars aan de collecten voor de armen van de gemeenten van Gent en Oostende, waartoe besloten werd op 9 februari 1584: ieder 5 shilling

Uit Epistulae et tractatus cum Reformationis tum Ecclesiae Londino-Batavae historiam illustrantes van Jan Hendrik Hessels uit 1897, resulteren als gegevens over van Solt:

Onder document 502 treffen we een brief aan van 19 september 1577 aengaende J. Regium aenden Prince van Oranien, die van Harlem ende Jehan Taffyn, gesonden duer Hans van Solt aen Mr Jasper Vander Heyden te Dordrecht.

In document 1142 staan Hans en Jan van Solt vermeldt in de List of Contributors towards the cost of a company of Dutch Soldiers under the command of Sir John Norris and Sir Francis Drake. London, Tuesday, 25 February [= 7 March, N.S.] 1589. Met welk bedrag staat er niet bij.

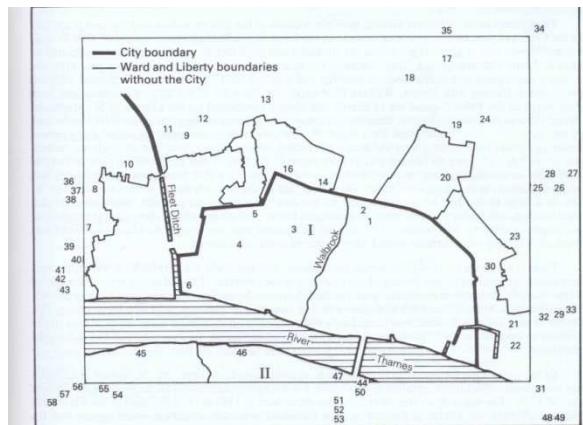
In document 1505 ondertekent Hans van Solt als ouderling een brief van The Consistory of the Dutch Church, London, to the Classis of Zeeland. London, Tuesday, 29 September [= 9 October, N.S.] 1601. Daarbij wordt o.a. de het overlijden van Jacob Regius, dienaar des woords in Londen gemeld.

In document 1578 ondertekent Jan van Solt als ouderling een brief van The Consistory of the Dutch Community, London, to Daniel de Dieu. London, Sunday, 9 [= 19, N.S.] October 1603. Hierin wordt o.m. het overlijden van de eerwaarde broeder Asverus Regemortus geneldt.

In document 1592 bedankt Willem Bruninck in een brief gedateerd London; Thursday, 26 January 1603 [= 5 February 1604, N.S.] de Dominees en Ouderlingen van de Dutch Church te Londen voor de ondersteuning die hij heeft ontvangen in een onenigheid met zijn zuster over een huurgeschil, waarbij o.a. Jan van Solt als bemiddelaar is opgetreden.

In document 2137 schrijft Tobias de Coninck, to the Consistory of the Dutch Community, London uit 's-Gravenpolder, Saturday, 3 January 1632 [N.S.], dat in 1629 he requested you to adopt my ton Tobias as your pupil. You then informed me that you were for the moment unable to do so, as you were maintaining several other students, but would defer my case to a more convenient time. Since then I have in vain tried to get a scholarship for him elsewhere. I had hoped of getting one at Amsterdam, from a request of Mr Jan Romboutsen, administered by Mr Hans van Solt, formerly Elder of our Dutch Church in my Father's time. Gaat uiteindelijk over de Romboutsfondsen. Zie aldaar.

Document 4354 gaat over gemeenteleden van de Austin Friars die in 1625 geen bijdragen wilden leveren: genoemd wordt Abraham van Soldt.

I Within the City bounds and immediately adjacent areas north of the Thames:

THE CITY

1. French Church, St. Anthony Threadneedle Street.
2. Dutch Church, Austin Friars.
3. Italian Church, the Merers' Hall Chapel.
4. St. Paul's Cathedral.
5. Liberty of St. Martin-le-Grand.
6. Liberty of Blackfriars.
7. Chancery Lane.
8. St. Andrew's, Holborn.
9. Clerkenwell.
10. Saffron Hill (Saffron Hill Lane).
11. Turnmill Street.
12. St. John Street.
13. Golden (Golding) Lane.
14. Grub Street.
15. Crehouse Lane (unidentified).
16. Whitecross Street.
17. Shoreditch (Hoston).
18. Halliwell (Holywell, Hollowell).
19. Norton Folgate.
20. Artillery Lane.
21. East Smithfield.
22. St. Katherine's.
23. Whitechapel.

EAST OF THE CITY

24. Spitalfields.
25. Wentworth Street.
26. Mile End.
27. Stratford Bow.
28. Bethnal Green.
29. Limehouse.
30. Rosemary Lane.
31. Wapping.
32. Ranciff.
33. Poplar.

NORTH OF THE CITY

34. Hackney.
35. Stoke Newington.

WEST OF THE CITY

36. Bloomsbury.
37. High Holborn ('Holben End).
38. St. Giles-in-the-Fields.
39. St. Martin-in-the-Fields.
40. Liberty of the Duchy of Lancaster and parts of the parishes of St. Mary Savoy and St. Clement Danes without the Liberty.
41. King Street.
42. Drury Lane, Queen Street, Princes Street.
43. City of Westminster and parish of St. Margaret.

II Bridge Ward Without, within the City as indicated on the map:

SOUTH OF THE THAMES

44. St. Olive's, Southwark.
45. Liberty of Parish (Paris) Garden.
46. Liberty of the Clink.
47. St. Saviour's (St. Mary Overy).
48. Bermondsey (St. Mary Magdalen).
49. Rotherhithe (Redriff).
50. St. Thomas's.
51. Newington (Blackman Street).
52. Horsley Down.
53. Camberwell.
54. Kent Street.
55. St. George's, Southwark.
56. Lambeth (Prince's Liberty, Lambeth Marsh).
57. South Lambeth, Stockwell.
58. Clapham.